

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål nr. 118
ad EUU alm. del af
24. marts 2009 fra
Folketingets
Europaudvalg til
udenrigsministeren,
stillet efter ønske
fra Anne Grete
Holmsgaard (SF).

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 118:

Ministeren bedes oversende et notat, som redegør for, hvor mange bosættelser på palæstinensisk jord, som er gennemført af israelere/jøder siden indgåelsen af Osloaftalen i 1993, hvor PLO anerkendte Israel. Der bedes ligeledes redegjort for, hvor disse bosættelserne er opført, hvornår de er opført, hvor meget land de beslaglægger og hvor mange bosættere, som bor der.

Svar:

Der eksisterer 121 bosættelser på den besatte Vestbred samt yderligere 12 bosættelser i det annekterede Østjerusalem. Der er ikke efter Oslo-fredsaftalerne i 1993 etableret egentlige nye bosættelser. Det israelske forvarsministerium godkendte dog den 24. juli 2008 22 nye boligenheder i Maskiot-udposten i Jordandalen, hvilket i realiteten ændrede dennes status til en ny bosættelse.

Israel har gennem Oslo-aftalerne og den senere Køreplan for Fred forpligtet sig til et stop for alt nybyggeri i bosættelserne, herunder "naturlig vækst". Skiftende israelske regeringer har siden Oslo-aftalerne i strid med Israels forpligtelser støttet udvidelser af eksisterende bosættelser, hvilket kulminerede under Barak-regeringen i 2000 med 4.742 nye boligenheder med en nedgang de følgende år til 1.500-2.000 boligenheder årligt (tallene ifølge den israelske NGO "Peace Now"). Byggeriet lå dog i 2008 over 60 pct. højere end i 2007.

Hertil kommer ca. 100 små såkaldte udposter (uautoriserede bosættelser, som også er ulovlige efter israelsk lovgivning). De starter som små primitive enheder bestående af hovedsageligt skur- og campingvogne, men bliver med tiden mere permanente.

Ved tilbagetrækningen fra Gaza i 2005 blev alle bosættelser i Gaza afviklet.

Israels statistiske bureau angiver, at der pr. 31. december 2008 boede 289.600 israelere i jødiske bosættelser på Vestbredden (svarende til 3,9 pct. af Israels befolkning). Hertil skal lægges anslået omkring 190.000 israelske statsborgere i Østjerusalem (der findes ikke officielle tal for dette, da Øst- og Vestjerusalem opfattes som ét distrikt i israelsk lovgivning og statistik), samt ca. 3.000 israelere i udposterne.

Befolkningstilvæksten blandt israelere på Vestbredden (eksklusiv Østjerusalem) lå i 2008 på 4,9 pct. ifølge officielle statistikker (et fald i forhold til 2007, hvor den var på 5,6 pct.). Landsgennemsnittet i Israel er på 1,8 procent (med store lokale udsving). Det anslås, at omkring 40 procent af tilvæksten i bosættelserne skyldes tilflytning, resten naturlig tilvækst.

Bosættelserne på Vestbredden ligger primært på statsejet land i de såkaldte C-områder, som ifølge Oslo-aftalerne er under israelsk kontrol og myndighed. Der findes ikke officielle oplysninger om, hvor meget land, bosættelserne beslaglægger.

Jordejendomsforholdene på Vestbredden er komplicerede og har udgangspunkt i bl.a. et ottomansk lovkompleks fra 1858, ifølge hvilket staten har udbredt ejendomsret til land, og private jordbrugsrettigheder kan inddrages, hvis land ligger uopdyrket hen. Traditionelt har mange palæstinensere desuden dyrket jorden uden at søge bevis på det. Ca. en tredjedel af Vestbredden - svarende til 162.000 hektar ud af samlet 550.000 hektar - er i dag officielt defineret som statsejet, ifølge en nyligt offentliggjort rapport fra den israelske NGO specialiseret i by- og landsplanlægning BIMKOM. Til sammenligning er 93 pct. af jorden i Israel statsejet.

Ved besættelsen i 1967 var 70.000 hektar specifikt defineret som (jordansk) statsejet land på Vestbredden. I perioden frem til Oslo aftalerne i 1993 udvidede Israel dette med godt 90.000 hektar uopdyrket land. Der er siden Oslo-aftalerne kun i meget lille omfang eksproprieret land, og det er ikke efter israelsk lov muligt at konfiskere land til opførelse af bosættelser.